

SADRŽAJ

Uvod	3
Principi	3
Osnovna podela optičkih iluzija	5
Vrste optičkih iluzija	5
Naknadne ili pa-slike	5
Višeznačne kognitivne iluzije	6
Paradoksalne ili nemoguće kognitivne iluzije ...	6
Tačke u rešetki	7
Percepcija geometrijskih likova	7
Zaključak	7
Literatura	

Uvod

Principi

Geštalt psiholozi su početkom 20. veka formulisali više principa koji učestvuju u organizaciji našeg opažajnog doživljaja. Na osnovu njih smo u stanju da opazimo celine i razne oblike u svetu oko nas. Prema geštalt psiholozima ti principi (ili pravila) našeg opažanja su primarni, što znači da su sadržani u procesu prijema i obrade čulnih draži u centralnom nervnom sistemu nezavisno od ranijeg iskustva i učenja. Principa ima puno (može ih se naći više od stotinu) ,ali biće dovoljno da se izdvoje samo oni koji se najčešće pominju, a to su: princip blizine, sličnosti, kontinuiteta i zatvorenosti forme (klozure).

Princip blizine: Po ovom načelu elementi u opažajnom polju teže da se grupišu na osnovu prostorne i vremenske blizine. Što su dva elementa bliža to je veća verovatnoća da će se oni opaziti kao celina.

Princip blizine važi i za izdvojene akustičke stimuluse koji su vremenski raspoređeni. Udaranje po bubnju sa kraćim ili dužim intervalima između udaraca dovodi do opažanja akustičkih grupa.

Princip sličnosti: Na osnovu ovog načela elementi, koji su slični po nekom svojstvu (obliku, boji...), sjedinjuju se u veće organizacione jedinice. Ovaj princip deluje kada slušate govor drugog ili kad nešto čitate. Sličnost govornikovog glasa je ono što omogućava da se izdvoji u bučnoj pozadini drugih glasova. Isti efekat sličnosti može se uočiti i kod čitanja. Slova u napisanoj reči obično su iste veličine i boje i to znatno olakšava opažajno grupisanje i čitanje.

Princip kontinuiteta: Ovo načelo se odnosi na opažajnu tendenciju da se u celinu grupišu oni elementi koji se kreću ili menjaju u zajedničkom, jednoobraznom pravcu. Oni se po istovetnosti svog „ kretanja “ grupišu u celinu.

Princip zatvorenosti forme ili klozure: Elementi se tako grupišu da celokupna figura bude što zatvorenija ili potpunija. Ovaj princip je odgovoran za one slučajeve u kojima ostvareni „ perceptivni rad “ dovodi do zatvaranja neke nepotpune tj. nedovršene forme.

Osnovna podela optičkih iluzija

Prema osnovnoj podjeli optičkih iluzija postoje fiziološke iluzije, do kojih se dolazi nekim prirodnim putem, koje se događaju, uvjetno rečeno, same od sebe, i kognitivne iluzije, izazvane posebnim vizualnim trikovima koji na neki način daju odgovore na složena pitanja o ljudskoj percepciji. Među fiziološkim iluzijama najpoznatije su takozvane naknadne ili pa-slike, a među kognitivnima, razlikuje se nekoliko podvrsta optičkih iluzija, a dele se na višeznačne, deformišuće, paradoksalne i fiktionalne (halucinacije).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com